
TEKSTY PRZYJĘTE

P8_TA(2016)0441

Unijna komunikacja strategiczna w celu przeciwdziałania wrogiej propagandzie stron trzecich

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 listopada 2016 r. w sprawie unijnej komunikacji strategicznej w celu przeciwdziałania wrogiej propagandzie stron trzecich (2016/2030(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 kwietnia 2009 r. w sprawie świadomości europejskiej i totalitaryzmu¹,
- uwzględniając oświadczenie wydane na szczycie NATO w Strasburgu/Kehl w dniu 4 kwietnia 2009 r., przyjęte z okazji 60. rocznicy powstania NATO,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie strategii wolności cyfrowej w polityce zagranicznej UE²,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 9 lutego 2015 r. dotyczące zwalczania terroryzmu,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dni 19 i 20 marca 2015 r.,
- uwzględniając przyjęte dnia 16 marca 2015 r. konkluzje Rady w sprawie regionalnej strategii UE dotyczącej Syrii i Iraku oraz zagrożenia ze strony ISIL/Daisz, które Rada do Spraw Zagranicznych potwierdziła dnia 23 maja 2016 r.,
- uwzględniając opublikowane w dniu 18 maja 2015 r. sprawozdanie wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa pt. „UE w zmieniającym się globalnym otoczeniu – świat bardziej połączony, skonfliktowany i złożony”, a także bieżące prace nad nową globalną strategią bezpieczeństwa UE,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 czerwca 2015 r. w sprawie stanu stosunków

---

¹ Dz.U. C 137 E z 27.5.2010, s. 25.

² Dz.U. C 434 z 23.12.2015, s. 24.

UE-Rosja¹,

- uwzględniając plan działania UE dotyczący komunikacji strategicznej (Ref. Ares(2015)2608242 - 22.6.2015),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa²,
  - uwzględniając deklarację ze szczytu NATO w Walii z dnia 5 września 2014 r.,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie zapobiegania radykalizacji oraz rekrutacji obywateli europejskich przez organizacje terrorystyczne³,
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 kwietnia 2015 r. do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów w sprawie europejskiej agendy bezpieczeństwa (COM(2015)0185),
  - uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 6 kwietnia 2016 r. do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram dotyczących przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym – odpowiedź Unii Europejskiej (JOIN(2016)0018),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 kwietnia 2016 r. do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej i Rady w sprawie realizacji europejskiej agendy bezpieczeństwa w celu zwalczania terroryzmu i utorowania drogi ku rzeczywistej i skutecznej unii bezpieczeństwa (COM(2016)0230),
  - uwzględniając przeprowadzone przez Europejski Fundusz na rzecz Demokracji studium wykonalności dotyczące rosyjskojęzycznych inicjatyw medialnych w ramach Partnerstwa Wschodniego i poza nim pt. „Bringing Plurality and Balance to the Russian Language Media Space”(Zapewnienie pluralizmu i równowagi w rosyjskojęzycznej przestrzeni medialnej),
  - uwzględniając sprawozdanie specjalnego sprawozdawcy ONZ w sprawie propagowania i ochrony praw człowieka i wolności podstawowych w warunkach walki z terroryzmem (A/HRC/31/65),
  - uwzględniając komentarz ogólny nr 34 Komitetu Praw Człowieka ONZ (CCPR/C/GC/34),
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinię Komisji Kultury i Edukacji (A8-0290/2016),
- A. mając na uwadze, że UE zobowiązała się do kierowania się w swoich działaniach prowadzonych na arenie międzynarodowej zasadami demokracji, praworządności i poszanowania praw człowieka oraz podstawowych wolności, jak również zasadami

---

¹ Dz.U. C 407 z 4.11.2016, s. 35.

² Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0272.

³ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0410.

wolności mediów, dostępu do informacji, wolności słowa i pluralizmu mediów, choć ostatnia z nich może być jednak do pewnego stopnia ograniczona zgodnie z prawem międzynarodowym, w tym europejską konwencją praw człowieka; mając na uwadze, że strony trzecie, których celem jest zdyskredytowanie Unii, nie podzielają tych samych wartości;

- B. mając na uwadze, że UE, jej państwa członkowskie i obywatele znajdują się pod coraz większą i regularną presją w obliczu kampanii informacyjnych, dezinformacyjnych i wprowadzających w błąd oraz propagandy krajów i podmiotów niepaństwowych, takich jak transnarodowi terroryści i organizacje przestępcze w sąsiedztwie Unii, którzy starają się osłabić samo pojęcie obiektywnych informacji czy etycznego dziennikarstwa, przedstawiając wszystkie informacje jako stronnicze czy będące narzędziem władzy politycznej, i które za cel ataku wybierają demokratyczne wartości i interesy;
- C. mając na uwadze, że wolność mediów, dostęp do informacji i wolność słowa są podstawowymi filarami systemu demokratycznego, w którym przejrzystość własności środków przekazu i źródeł finansowania mediów ma kluczowe znaczenie; mając na uwadze, że strategie mające na celu zapewnienie dziennikarstwa dobrej jakości, pluralizmu mediów i sprawdzania faktów mogą być skuteczne jedynie wówczas, gdy podmioty dostarczające informacji cieszą się zaufaniem i są wiarygodne; mając na uwadze, że jednocześnie należy poddać krytycznej ocenie sposób postępowania ze źródłami mediów, którym udowodniono wielokrotne angażowanie się w strategię umyślnego oszustwa i dezinformacji, zwłaszcza w „nowych mediach”, sieciach społecznościowych i sferze cyfrowej;
- D. mając na uwadze, że wojna informacyjna jest zjawiskiem historycznym równie starym jak sama wojna; mając na uwadze, że wojna informacyjna była szeroko wykorzystywana w czasie zimnej wojny i od tamtej pory jest nieodłączną częścią nowoczesnej wojny hybrydowej, która stanowi połączenie wojskowych i niewojskowych środków o charakterze ukrytym i jawnym, stosowanych w celu zdestabilizowania sytuacji politycznej, gospodarczej i społecznej w atakowanym kraju bez formalnego wypowiedzenia mu wojny, czego celem są nie tylko partnerzy UE, ale także sama UE, jej instytucje i wszystkie państwa członkowskie i obywatele niezależnie od ich narodowości i wyznania;
- E. mając na uwadze, że wraz z aneksją Krymu przez Rosję i wojną hybrydową prowadzoną przez Rosję w Donbasie Kreml nasilił konfrontację z UE; mając na uwadze, że Kreml nasilił działania propagandowe, a Rosja odgrywa większą rolę w europejskim otoczeniu medialnym w celu ukształtowania politycznego poparcia europejskiej opinii publicznej dla działań Rosji i w celu podważenia spójności polityki zagranicznej UE;
- F. mając na uwadze, że propaganda wojenna oraz popieranie w jakikolwiek sposób nienawiści narodowej, rasowej lub religijnej, stanowiące podżeganie do dyskryminacji, wrogości lub przemocy, jest prawnie zakazane zgodnie z art. 20 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych;
- G. mając na uwadze, że kryzys finansowy i rozwój nowych form mediów cyfrowych stwarza poważne wyzwania dla dziennikarstwa dobrej jakości, prowadząc do ograniczenia krytycznego myślenia wśród obywateli, co sprawia, że są oni bardziej podatni na dezinformację i manipulację;

- H. mając na uwadze, że działania propagandowe i wtrącanie się mediów rosyjskich są szczególnie silne i często nieporównywalne w skali w krajach wschodniego sąsiedztwa; mając na uwadze, że media krajowe w tych państwach są często słabe i nie są w stanie przeciwstawić się sile i potęgze mediów rosyjskich;
- I. mając na uwadze, że wojenne technologie informacyjne i komunikacyjne są wykorzystywane do uzasadniania działań zagrażających suwerenności, niezależności politycznej i integralności terytorialnej państw członkowskich UE oraz bezpieczeństwu ich obywateli;
- J. mając na uwadze, że UE nie uznaje ISIL/Daish ani za państwo, ani za organizację quasi-państwową;
- K. mając na uwadze, że ISIL/Daish, Al-Kaida i wiele innych brutalnych dżihadystycznych grup terrorystycznych systematycznie wykorzystuje strategię komunikacji i bezpośrednią propagandę – zarówno w internecie, jak i poza nim – by po części uzasadnić swoje działania prowadzone przeciwko UE i państwom członkowskim oraz europejskim wartościom, a także w celu rekrutacji większej liczby młodych Europejczyków;
- L. mając na uwadze, że w następstwie oświadczenia wydanego na szczycie NATO w Strasburgu/Kehl, w którym podkreślono, że coraz ważniejsze jest, by NATO informowało w sposób właściwy, terminowy, dokładny i reaktywny o swoich zmieniających się rolach, celach i misji, w 2014 r. utworzono na Łotwie Centrum Doskonałości ds. Łączności Strategicznej NATO (NATO StratCom COE), co zostało przyjęte z zadowoleniem w oświadczeniu ze szczytu NATO w Walii;

Unijna komunikacja strategiczna w celu przeciwdziałania wrogiej propagandzie stron trzecich

1. podkreśla, że wroga propaganda przeciwko UE przyjmuje wiele różnych form i wykorzystuje różnorakie narzędzia, często dostosowane do specyfiki państw członkowskich, czego celem jest wypaczenie prawdy, pobudzenie wątpliwości, poróżnienie państw członkowskich, ukartowanie strategicznego rozłamu między Unią Europejską a jej partnerami w Ameryce Północnej oraz sparaliżowanie procesu decyzyjnego, zdyskredytowanie instytucji UE i partnerstwa transatlantyckiego – które odgrywają uznaną rolę w europejskiej architekturze bezpieczeństwa i gospodarce – w oczach i umysłach unijnych obywateli oraz obywateli państw sąsiadujących, a także osłabienie i zniszczenie europejskiego przesłania opartego na wartościach demokratycznych, prawach człowieka i praworządności; przypomina, że jednym z najważniejszych wykorzystywanych narzędzi jest wzbudzanie strachu i niepewności wśród obywateli UE oraz takie przedstawianie państw wrogich oraz podmiotów niepaństwowych, by wydawały się one dużo silniejsze, niż ma to miejsce w rzeczywistości;
2. wzywa instytucje UE do uznania, że komunikacja strategiczna i wojna informacyjna są nie tylko zewnętrznym, ale i wewnętrznym problemem UE, i wyraża niepokój o wiele istniejących w obrębie Unii przyczółków wrogiej propagandy; wyraża zaniepokojenie tym, że niektóre państwa członkowskie nie zdają sobie w pełni sprawy z tego, iż są odbiorcami i areną propagandy i dezinformacji; w tym kontekście wzywa organy UE do rozwiązania aktualnego problemu braku jasności oraz do uzgodnienia, co należy

uznawać za propagandę i dezinformację, do opracowania we współpracy z przedstawicielami mediów i ekspertami z państw członkowskich UE wspólnego zestawu definicji, a także do gromadzenia danych i faktów dotyczących konsumpcji propagandy;

3. zauważa, że dezinformacja i propaganda stanowią elementy wojny hybrydowej; podkreśla w związku z tym potrzebę zwiększenia świadomości i wykazania asertywności poprzez komunikację instytucjonalną/polityczną, badania prowadzone przez ośrodki analityczne/akademickie, kampanie w mediach społecznościowych, inicjatywy społeczeństwa obywatelskiego, umiejętność korzystania z mediów oraz inne użyteczne działania;
4. podkreśla, że stosowana przez państwa trzecie strategia propagandy i dezinformacji wymierzona przeciw Unii może przybierać różne formy i angażować w szczególności tradycyjne media, sieci społecznościowe, szkolne programy nauczania bądź partie polityczne zarówno w Unii Europejskiej, jak i poza nią;
5. zwraca uwagę na wielowymiarowy charakter obecnych strategicznych komunikatów UE na różnych szczeblach, w tym na szczeblu instytucji UE, państw członkowskich, poszczególnych organów NATO i ONZ, organizacji pozarządowych, jak również organizacji obywatelskich, i apeluje o jak najlepszą możliwą koordynację i wymianę informacji między tymi stronami; domaga się zacieśnienia współpracy i wymiany informacji między poszczególnymi podmiotami, które wyraziły zaniepokojenie propagandą i pragną wprowadzenia strategii walki z dezinformacją; uważa, że w kontekście UE taką koordynacją powinny się zająć instytucje unijne;
6. uznaje, że UE musi traktować priorytetowo swoje działania dotyczące komunikacji strategicznej, na które należy przeznaczyć odpowiednie zasoby; powtarza, że UE stanowi udany przykład integracji, który mimo kryzysu wciąż przyciąga kraje pragnące taki model przejść i stać się jego częścią; podkreśla zatem, że UE powinna w pozytywny sposób, z determinacją i odwagą, informować o swoich sukcesach, wartościach i zasadach oraz że jej przesłania powinny być ofensywne, a nie defensywne;

Uznanie i obnażenie rosyjskiej wojny dezinformacyjnej i propagandowej

7. zauważa z ubolewaniem, że Rosja wykorzystuje kontakty i spotkania z partnerami unijnymi raczej do celów propagandowych i publicznego osłabiania wspólnego stanowiska UE niż do nawiązania prawdziwego dialogu;
8. zauważa, że rosyjski rząd wykorzystuje szeroki wachlarz narzędzi i instrumentów, takich jak zespoły doradców i specjalne fundacje (np. Russkij Mir), specjalne organy (Rossotrudnichestwo), wielojęzyczne stacje telewizyjne (np. RT), pseudoagencje informacyjne i usługi multimedialne (np. Sputnik), transgraniczne grupy społeczne i religijne (gdyż reżim chce uchodzić za jedyne obrońcę tradycyjnych wartości chrześcijańskich) oraz trolle mediów społecznościowych i internetu, do zakwestionowania wartości demokratycznych, wprowadzenia rozłamu w Europie, uzyskania krajowego poparcia i stworzenia wizerunku niewydolnych państw we wschodnim sąsiedztwie UE; podkreśla, że Rosja inwestuje w instrumenty dezinformacji i propagandy znaczne środki finansowe, które są wypłacane bezpośrednio przez państwo lub za pośrednictwem kontrolowanych przez Kreml przedsiębiorstw i

organizacji; podkreśla, że z jednej strony Kreml finansuje partie polityczne i inne organizacje w UE z zamiarem zaszkodzenia politycznej spójności, a z drugiej strony propaganda Kremla jest wycelowana bezpośrednio w konkretnych dziennikarzy, polityków i obywateli UE;

9. przypomina, że służby bezpieczeństwa i wywiadu stwierdziły, iż Rosja ma zdolność i zamiar przeprowadzenia działań służących destabilizacji w innych krajach; zwraca uwagę, że często przybiera to formę politycznego wsparcia ekstremistów, dezinformacji na dużą skalę i kampanii medialnych; ponadto zauważa, że takie przedsięwzięcia medialne są obecne i aktywne w UE;
10. podkreśla, że strategia informacyjna Kremla uzupełnia politykę intensyfikacji stosunków dwustronnych, współpracy gospodarczej oraz wspólnych projektów z niektórymi państwami członkowskimi UE, aby osłabić spójność unijnych działań i osłabić strategię polityczną UE;
11. uważa, że rosyjska komunikacja strategiczna jest częścią szerszej kampanii wyrotowej, mającej na celu osłabienie współpracy i suwerenności UE oraz niezależności politycznej i integralności terytorialnej Unii i jej państw członkowskich; wzywa rządy państw członkowskich do zachowania czujności wobec rosyjskich działań informacyjnych na terenie Europy, a także większego dzielenia się potencjałem i staraniami kontrwywiadu zmierzającymi do zwalczania tych działań;
12. zdecydowanie krytykuje rosyjskie wysiłki zmierzające do przerwania procesu integracji europejskiej i wyraża w tym względzie ubolewanie z powodu popierania przez Rosję sił antyeuropejskich w UE, co dotyczy w szczególności partii skrajnie prawicowych, ruchów populistycznych i innych ruchów negujących podstawowe wartości liberalnych demokracji;
13. jest poważnie zaniepokojony szybkim upowszechnianiem się w Europie działań prowadzonych z inicjatywy Kremla, w tym dezinformacji i propagandy, które mają na celu utrzymanie lub zwiększenie wpływu Rosji na osłabienie i podział UE; podkreśla, że znaczna część propagandy Kremla ma na celu opisanie niektórych krajów europejskich jako należących do „tradycyjnej strefy wpływów Rosji”; zauważa, że zakłamywanie historii jest jedną z głównych strategii Rosji; w tym względzie zauważa potrzebę upowszechnienia wiedzy o zbrodniach reżimów komunistycznych poprzez kampanie publiczne i systemy edukacyjne oraz wspieranie działań badawczych i dokumentacyjnych, szczególnie w bloku byłych członków Związku Radzieckiego, w celu przeciwdziałania narracji Kremla;
14. podkreśla, że Rosja wykorzystuje brak międzynarodowych ram prawnych w obszarach takich jak bezpieczeństwo cybernetyczne oraz brak odpowiedzialności w prawodawstwie dotyczącym mediów, a wszelkie dwuznaczności w tych kwestiach obraca na swoją korzyść; podkreśla, że agresywne działania Rosji w dziedzinie cybernetycznej ułatwiają wojnę informacyjną; wzywa Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) do zwrócenia uwagi na rolę punktów wymiany ruchu internetowego jako infrastruktury o kluczowym znaczeniu w unijnej strategii bezpieczeństwa; podkreśla pilną potrzebę zapewnienia odporności systemów informatycznych na szczeblu UE i państw członkowskich, zwłaszcza w przypadku blokad i zakłóceń, które mogą odegrać kluczową rolę w konfliktach hybrydowych i przeciwdziałaniu propagandzie, oraz prowadzenia ścisłej współpracy w tym względzie

z NATO, a szczególnie z Centrum Doskonałości ds. Współpracy w Dziedzinie Obrony przed Atakami Cybernetycznymi NATO;

15. zachęca państwa członkowskie do opracowania skoordynowanych mechanizmów strategii komunikacyjnej, aby wesprzeć przydział i przeciwdziałać propagandzie i dezinformacji w celu uwidocznienia zagrożeń hybrydowych;

Zrozumienie wojny informacyjnej oraz metod dezinformacji i radykalizacji stosowanych przez ISIL/Daisz oraz przeciwdziałanie im

16. jest świadomy zakresu strategii stosowanych przez ISIL/Daisz zarówno na szczeblu regionalnym, jak i ogólnoświatowym do promowania jego nienawistnych i agresywnych poglądów politycznych, religijnych i społecznych; wzywa UE i jej państwa członkowskie do sformułowania przekazu zadającego kłam wersji wydarzeń przedstawianej przez ISIL/Daisz poprzez zaangażowanie w to systemu edukacji, a także wzmocnienie pozycji i większą widoczność głównych muzułmańskich uczonych wiarygodnych w obalaniu propagandy ISIL/Daisz; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki światowej koalicji przeciwko ISIL/Daisz i w tym kontekście popiera regionalną strategię UE dotyczącą Syrii i Iraku; domaga się od Unii Europejskiej i państw członkowskich natychmiastowego sformułowania i rozpowszechnienia przekazu przeciwstawnego propagandzie dżihadystycznej, nalegając szczególnie na wymiar pedagogiczny, który wykaże, że propagowanie radykalnego islamu jest teologicznie błędne;
17. zauważa, że islamskie organizacje terrorystyczne, zwłaszcza ISIL/Daisz i Al-Kaida, są aktywnie zaangażowane w kampanie informacyjne mające na celu podważenie europejskich wartości i interesów oraz zwiększenie poziomu nienawiści wobec nich; wyraża zaniepokojenie z powodu powszechnego wykorzystywania przez ISIL/Daisz narzędzi mediów społecznościowych, a zwłaszcza Twittera i Facebooka, do celów upowszechniania propagandy i werbunku, co dotyczy w szczególności ludzi młodych; w tym kontekście podkreśla znaczenie włączenia strategii kontrpropagandy przeciwko ISIL/Daisz do szerszej, wszechstronnej strategii regionalnej, łączącej narzędzia dyplomatyczne, społeczno-gospodarcze i rozwojowe oraz narzędzia służące zapobieganiu konfliktom; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie grupy zadaniowej StratCom ds. Południa, która ma potencjał wniesienia skutecznego wkładu w prace dekonstrukcyjne oraz zwalczanie ekstremistycznej propagandy i wpływów ISIL/Daisz;
18. podkreśla, że obywatele UE i Europy są głównym adresatem działań ISIL/Daisz, i wzywa UE i jej państwa członkowskie do ściślejszej współpracy w celu ochrony społeczeństwa, w szczególności ludzi młodych, przed rekrutacją, zwiększając tym samym ich odporność na radykalizację; podkreśla potrzebę zwiększonego nacisku na ulepszenie narzędzi i metod UE, głównie w obszarze cybernetycznym; zachęca państwa członkowskie, aby w ścisłej współpracy z utworzonym w październiku 2015 r. centrum doskonałości w ramach sieci upowszechniania wiedzy o radykalizacji postaw zbadały podstawowe społeczno-demograficzne przyczyny podatności na radykalizację postaw oraz skutecznie im zaradziły, a także by ustanowiły wielowymiarowe struktury instytucjonalne (łączące badania akademickie, administrację więzienną, policję, wymiar sprawiedliwości, służby socjalne i systemy edukacji) w celu zwalczania radykalizacji; podkreśla, że Rada wezwała do promowania środków reagowania z zakresu sądownictwa karnego w odpowiedzi na radykalizację postaw prowadzącą do terroryzmu i brutalnego ekstremizmu;

19. apeluje do państw członkowskich, by dążyły do ograniczania dostępu ISIL/Daisz do środków finansowych i funduszy oraz wspierały tę zasadę w ramach działań zewnętrznych UE, a także podkreśla konieczność ujawnienia prawdziwej natury ISIL/Daisz i odrzucenia jego legitymizacji ideologicznej;
20. wzywa UE i jej państwa członkowskie do podejmowania spójnych, ogólnoeuropejskich działań przeciwko mowie nienawiści systematycznie promowanej przez nietolerancyjnych i radykalnych kaznodziejów poprzez kazania, książki, programy telewizyjne, internet oraz wszystkie inne kanały komunikacji, które tworzą podatny grunt dla rozwoju organizacji terrorystycznych takich jak ISIL/Daisz i Al-Kaida;
21. podkreśla, że ważne jest, by UE i państwa członkowskie współpracowały z dostawcami społecznościowych usług medialnych w celu przeciwdziałania propagandzie ISIL/Daisz rozpowszechnianej kanałami mediów społecznościowych;
22. podkreśla, że islamskie organizacje terrorystyczne, zwłaszcza ISIL/Daisz i Al-Kaida, są aktywnie zaangażowane w kampanie dezinformacyjne mające na celu podważenie europejskich wartości i interesów; podkreśla w tym względzie znaczenie specjalnej strategii przeciwdziałania islamistycznej antyunijnej propagandzie i dezinformacji;
23. podkreśla, że bezstronna, wiarygodna i obiektywna komunikacja oraz przepływ informacji opartych na faktach dotyczących wydarzeń w państwach UE mogłyby zapobiec rozpowszechnianiu propagandy podsycanej przez strony trzecie;

Strategia UE przeciwdziałająca wroziej propagandzie

24. z zadowoleniem przyjmuje plan działania dotyczący strategicznej komunikacji; z zadowoleniem przyjmuje wspólny komunikat w sprawie wspólnych ram dotyczących przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym i wzywa do niezwłocznego poparcia go oraz wdrożenia jego zaleceń; podkreśla, że proponowane działania wymagają współpracy i koordynacji pomiędzy wszystkimi właściwymi podmiotami na szczeblu UE oraz szczeblu krajowym; uważa, że jedynie kompleksowe podejście może doprowadzić do powodzenia wysiłków UE; wzywa państwa członkowskie sprawujące rotacyjną prezydencję w UE do standardowego ujmowania komunikacji strategicznej w programie prac w celu zapewnienia ciągłości działań w tym obszarze; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy i osiągnięcia prezydencji łotewskiej w tym zakresie; wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel do zapewnienia częstej komunikacji z państwami członkowskimi na szczeblu politycznym w celu lepszej koordynacji działań UE; podkreśla, że współpraca między UE a NATO w kwestiach dotyczących łączności strategicznej powinna zostać zdecydowanie zacieśniona; z zadowoleniem przyjmuje zapowiedzianą przez prezydencję słowacką organizację konferencji na temat totalitaryzmu z okazji Europejskiego Dnia Pamięci Ofiar Reżimów Totalitarnych;
25. zwraca się do właściwych instytucji i organów UE o skrupulatne monitorowanie źródeł finansowania propagandy antyeuropejskiej;
26. podkreśla, że potrzebna jest większa pula środków finansowych w ramach instrumentów UE na rzecz demokracji w celu wsparcia wolności mediów w krajach objętych europejską polityką sąsiedztwa (EPS); wzywa w tym względzie Komisję do zapewnienia pełnego wykorzystania istniejących instrumentów, takich jak Europejski Instrument na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka, EPS, mechanizm

obserwacji wolności mediów w ramach Partnerstwa Wschodniego oraz Europejski Fundusz na rzecz Demokracji, w celu ochrony wolności i pluralizmu mediów;

27. zauważa ogromne zasoby przeznaczane przez Rosję na działalność propagandową i możliwy wpływ wrogiej propagandy na procesy decyzyjne w UE oraz podważanie zaufania publicznego, otwartości i demokracji; wyraża uznanie dla ogromu pracy wykonanej przez grupę zadaniową ds. komunikacji strategicznej; wzywa w związku z tym do wzmocnienia grupy zadaniowej ds. komunikacji strategicznej poprzez przekształcenie jej w pełnoprawną jednostkę w ramach ESDZ, odpowiedzialną za sąsiedztwo wschodnie i południowe, przy zapewnieniu odpowiedniego personelu i stosownych środków budżetowych, ewentualnie za pomocą dodatkowej specjalnej linii budżetowej; wzywa do zacieśnienia współpracy między służbami wywiadowczymi państw członkowskich z myślą o ocenie wpływu wywieranego przez państwa trzecie próbujące naruszyć demokratyczne podstawy i wartości UE; wzywa do zacieśnienia współpracy między Parlamentem a ESDZ w zakresie komunikacji strategicznej, w tym poprzez wykorzystanie potencjału analitycznego Parlamentu Europejskiego oraz biur informacyjnych w państwach członkowskich;
28. podkreśla, że UE powinna nadal aktywnie wspierać – poprzez swoje działania zewnętrzne – poszanowanie podstawowych praw i wolności; uważa, że wspieranie wolności wypowiedzi, wolności gromadzenia się, prawa dostępu do informacji oraz niezależności mediów w krajach sąsiadujących powinno stanowić trzon unijnych działań przeciwdziałających propagandzie;
29. podkreśla potrzebę wzmocnienia pluralizmu mediów oraz zwiększenia obiektywności, bezstronności i niezależności mediów w UE i jej sąsiedztwie, w tym wśród podmiotów niepaństwowych, m.in. poprzez wspieranie dziennikarzy i opracowywanie programów budowania zdolności dla podmiotów działających w obszarze mediów, propagowanie partnerstw i sieci służących wymianie informacji, takich jak platformy służące do dzielenia się treścią, badań związanych z mediami, mobilności i możliwości szkoleń dla dziennikarzy oraz staży w mediach mieszczących się w UE w celu ułatwienia wymiany najlepszych praktyk;
30. podkreśla istotną rolę wysokiej jakości kształcenia i szkolenia dziennikarzy w UE i poza jej terytorium w celu zapewniania analiz dziennikarskich dobrej jakości oraz wysokich standardów redakcyjnych; utrzymuje, że propagowanie wartości UE, jakimi są wolność prasy i słowa oraz pluralizm mediów, obejmuje wspieranie prześladowanych i więzionych dziennikarzy i obrońców praw człowieka w państwach trzecich;
31. opowiada się za ściślejszą współpracą między instytucjami UE, Europejskim Funduszem na rzecz Demokracji, Organizacją Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE), Radą Europy i państwami członkowskimi, aby uniknąć powielania inicjatyw i zapewnić synergię w zakresie podobnych inicjatyw;
32. wyraża zaniepokojenie poważnymi problemami związanymi z niezależnością i wolnością mediów w niektórych państwach członkowskich, zgłaszanymi przez międzynarodowe organizacje, w tym przez Reporterów bez Granic; wzywa UE i państwa członkowskie do podjęcia odpowiednich kroków w celu poprawy sytuacji w sektorze medialnym, które zagwarantują wiarygodność działań zewnętrznych UE na rzecz wolności, bezstronności i niezależności mediów;

33. zwraca się do wzmocnionej w ten sposób – zgodnie z propozycją – grupy zadaniowej ds. komunikacji, działającej na portalu Twitter pod nazwą @EUvsDisInfo, o ustanowienie przestrzeni online, gdzie obywatele będą mogli znaleźć szereg narzędzi umożliwiających zidentyfikowanie dezinformacji, wraz z objaśnieniem, jak działa dezinformacja, która to przestrzeń mogłaby wspierać wiele podobnych inicjatyw organizacji społeczeństwa obywatelskiego skupionych na tej samej kwestii;
34. potwierdza, że skuteczna strategia komunikacji musi włączać społeczności lokalne do dyskusji na temat działań UE, zapewniać wsparcie dla kontaktów międzyludzkich oraz odpowiednio uwzględniać wymiany kulturowe i społeczne jako kluczowe środki zwalczania uprzedzeń wśród ludności lokalnej; przypomina, że w tym kontekście delegatury UE muszą utrzymywać bezpośrednie kontakty z lokalnymi zainteresowanymi stronami na poziomie najbliższym obywatelowi oraz z przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego;
35. podkreśla, że podburzania do nienawiści, przemocy lub wojny nie można „uzasadniać” wolnością słowa; wspiera inicjatywy prawne, które można podjąć w tym względzie, w celu zapewnienia większej odpowiedzialności w obszarze przeciwdziałania dezinformacji;
36. podkreśla znaczenie spójnego i skutecznego informowania o polityce UE, zarówno wewnątrz, jak i poza granicami UE, oraz zapewniania komunikacji dostosowanej do poszczególnych regionów, w tym dostępu do informacji w językach lokalnych; z zadowoleniem odnosi się w tym kontekście do uruchomienia strony internetowej ESDZ w języku rosyjskim, co stanowi pierwszy krok w dobrym kierunku, oraz zachęca do przetłumaczenia strony internetowej ESDZ na większą liczbę języków, jak np. arabski i turecki;
37. podkreśla odpowiedzialność państw członkowskich za aktywne, prewencyjne i wspólne przeciwdziałanie wrogim działaniom informacyjnym na ich terytorium lub ukierunkowanych na zaszkodzenie ich interesom; wzywa rządy państw członkowskich do rozwijania własnego potencjału komunikacji strategicznej;
38. wzywa każde państwo członkowskie do udostępniania swoim obywatelom opracowywanych przez unijną grupę zadaniową ds. komunikacji strategicznej dwóch cotygodniowych biuletynów zatytułowanych *The Disinformation Digest* oraz *The Disinformation Review* w celu uświadomienia opinii publicznej metod propagandy stosowanych przez strony trzecie;
39. kładzie nacisk na potrzebę rozróżnienia między propagandą a krytyką;
40. podkreśla, że choć krytyka UE lub jej strategii politycznych, zwłaszcza w ramach wypowiedzi politycznych, niekoniecznie stanowi element propagandy czy dezinformacji, to ewentualne manipulacje czy wsparcie – związane z państwami trzecimi – mające na celu podtrzymanie i zaostrzenie tej krytyki stanowi podstawę do kwestionowania wiarygodności takich przekazów;
41. podkreśla, że choć propaganda i dezinformacja wymierzone przeciw Unii i pochodzące z państw trzecich muszą być zwalczane, nie powinno to podawać w wątpliwość znaczenia, jakie ma utrzymanie konstruktywnych stosunków z państwami trzecimi oraz czynienie z nich strategicznych partnerów w rozwiązywaniu wspólnych problemów;

42. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie planu działania dotyczącego strategicznej komunikacji i utworzenie zespołu ds. komunikacji strategicznej dotyczącej Wschodu (ang. East StratCom Team) w Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych (ESDZ), co ma na celu prezentowanie polityki UE oraz przeciwdziałanie antyunijnej propagandzie i dezinformacji; wzywa do dalszego wzmocnienia strategicznej komunikacji; uważa, że należy jeszcze bardziej zwiększyć wydajność i przejrzystość prac zespołu ds. komunikacji strategicznej dotyczącej Wschodu; zwraca się do ESDZ o opracowanie kryteriów pomiaru wydajności prac tego zespołu; podkreśla także znaczenie zapewnienia wystarczających środków finansowych oraz odpowiedniego personelu na potrzeby zespołu ds. komunikacji strategicznej dotyczącej Wschodu;
43. zauważa, że *Disinformation Review* publikowany przez grupę zadaniową zespołu ds. komunikacji strategicznej dotyczącej Wschodu musi spełniać normy ustanowione w Deklaracji zasad postępowania dziennikarzy Międzynarodowej Federacji Dziennikarzy; podkreśla, że przegląd ten musi być redagowany w odpowiedni sposób, bez używania obraźliwego języka lub dokonywania ocen wartościujących; zwraca się do grupy zadaniowej ds. komunikacji strategicznej dotyczącej Wschodu o dokonanie ponownej oceny kryteriów stosowanych podczas redagowania tego przeglądu;
44. uważa, że skuteczną strategią przeciwdziałania antyunijnej propagandzie mogłoby stanowić przyjęcie środków mających na celu zapewnienie odbiorcom docelowym dokładnych i interesujących informacji dotyczących działań UE, europejskich wartości i innych kwestii ważnych z punktu widzenia interesu społecznego, oraz podkreśla, że do tych celów można wykorzystać nowoczesne technologie i sieci społecznościowe;
45. wzywa Komisję do realizacji niektórych inicjatyw prawnych w celu osiągnięcia większej skuteczności i odpowiedzialności w radzeniu sobie z dezinformacją oraz propagandą, a także do wykorzystania śródkresowego przeglądu Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa do promowania wzmocnienia odporności mediów jako strategicznego priorytetu; wzywa Komisję do przeprowadzenia szczegółowego przeglądu skuteczności istniejących instrumentów finansowych UE i do przedstawienia wniosku dotyczącego kompleksowego i elastycznego rozwiązania, które będzie bezpośrednio wspierać niezależne środki przekazu, ośrodki analityczne i organizacje pozarządowe – zwłaszcza w językach ojczystych grup docelowych – i umożliwiać przekazywanie dodatkowych środków finansowych organizacjom, które mają ku temu potencjał, takim jak Europejski Fundusz na rzecz Demokracji, przy jednoczesnym ograniczeniu przepływów finansowych mających na celu finansowanie osób i podmiotów prowadzących działania z zakresu komunikacji strategicznej, podżegania do przemocy i nienawiści; wzywa Komisję do przeprowadzenia szczegółowego badania skuteczności niektórych projektów medialnych na wielką skalę finansowanych przez UE, takich jak Euronews;
46. podkreśla znaczenie upowszechniania wiedzy, edukowania oraz umiejętności korzystania z internetowych środków przekazu i urządzeń informatycznych w UE i krajach sąsiadujących w celu umożliwienia obywatelom dokonywania krytycznej analizy treści medialnych w celu zidentyfikowania propagandy; podkreśla w tym kontekście znaczenie umacniania wiedzy na wszystkich szczeblach systemu edukacji; podkreśla potrzebę zachęcania ludzi do aktywnego obywatelstwa oraz uświadamiania ich jako konsumentów mediów; podkreśla główną rolę narzędzi internetowych, zwłaszcza mediów społecznościowych, w których rozpowszechnianie fałszywych informacji oraz rozpoczynanie kampanii dezinformacyjnych jest łatwiejsze i często nie

napotyka żadnych przeszkód; przypomina, że zwalczanie jednej propagandy drugą propagandą przynosi efekty przeciwne do zamierzonych, oraz rozumie, że UE jako całość oraz państwa członkowskie indywidualnie mogą walczyć z propagandą stron trzecich jedynie poprzez prostowanie kampanii dezinformacyjnych i wykorzystywanie pozytywnych komunikatów i informacji oraz powinny opracować prawdziwie skuteczną strategię, która byłaby zróżnicowana i dostosowana do charakteru podmiotów rozpowszechniających propagandę; stwierdza, że kryzys finansowy i rozwój nowych form cyfrowych środków przekazu stwarza poważne wyzwania dla dziennikarstwa dobrej jakości;

47. wyraża zaniepokojenie wykorzystywaniem mediów społecznościowych i platform internetowych do karygodnego nawoływania do nienawiści i podżegania do przemocy oraz wzywa państwa członkowskie do przyjęcia i zaktualizowania ustawodawstwa w celu rozwiązania bieżących problemów bądź do pełnego wdrożenia i egzekwowania istniejącego ustawodawstwa dotyczącego nawoływania do nienawiści, zarówno w internecie, jak i poza nim; uważa, że potrzebna jest ściślejsza współpraca z platformami internetowymi oraz wiodącymi spółkami internetowymi i medialnymi;
48. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia niezbędnych ram dla dobrej jakości dziennikarstwa i zróżnicowanych informacji w celu zwalczania koncentracji mediów, która ma negatywny wpływ na pluralizm mediów;
49. zauważa, że edukacja medialna zapewnia wiedzę i umiejętności oraz umożliwia obywatelom korzystanie z prawa do wolności wypowiedzi, krytyczne analizowanie treści medialnych i reagowanie na dezinformację; podkreśla zatem konieczność uświadamiania ryzyka dezinformacji poprzez działania w zakresie umiejętności korzystania z mediów na wszystkich poziomach, w tym poprzez europejską kampanię informacyjną na temat mediów oraz etyki dziennikarskiej i redaktorskiej, a także poprzez rozwijanie lepszej współpracy z platformami społecznościowymi i promowanie wspólnych inicjatyw w celu zajęcia się problemem mowy nienawiści, podsycania do przemocy i dyskryminacji w internecie;
50. zauważa, że żadna strategia tzw. „miękkiego nacisku” nie może okazać się skuteczna, jeśli nie obejmuje dyplomacji kulturalnej oraz promowania dialogu międzykulturowego między różnymi państwami i wewnątrz nich, zarówno w UE, jak i poza jej terytorium; zachęca w związku z tym do długoterminowych działań i inicjatyw z zakresu dyplomacji publicznej i kulturalnej, takich jak stypendia i programy wymian dla studentów i młodych pracowników, w tym inicjatyw wspierających dialog międzykulturowy, zacieśniających więzy kulturowe z UE oraz promujących wspólne więzy kulturowe i dziedzictwo, a także organizowania odpowiednich szkoleń dla pracowników delegatur UE i ESDZ w celu nabycia przez nich odpowiednich umiejętności międzykulturowych;
51. uważa, że publiczne środki przekazu powinny stanowić przykład przedstawiania bezstronnych i obiektywnych informacji zgodnie z najlepszymi praktykami i etyką dziennikarską;
52. podkreśla, że należy zwrócić szczególną uwagę na nowe technologie – w tym transmisję cyfrową, łączność ruchomą, media internetowe i sieci społecznościowe, włącznie z tymi o charakterze regionalnym – ułatwiające rozpowszechnianie informacji i upowszechnianie wiedzy na temat europejskich wartości zapisanych w traktatach;

przypomina, że taka komunikacja musi być oparta na wysokich normach, obejmować konkretne najlepsze praktyki i podkreślać wpływy UE w państwach trzecich, w tym pomoc humanitarną UE oraz możliwości i korzyści płynące ze ściślejszego stowarzyszenia i współpracy z UE dla obywateli państw trzecich, w szczególności osób młodych, takie jak w stosownych przypadkach ruch bezwizowy lub programy budowania zdolności, mobilności i wymiany;

53. podkreśla potrzebę zapewnienia, by nowy portal EPS – opracowywany obecnie w ramach programu OPEN Neighbourhood – zawierał nie tylko treści ukierunkowane na środowiska eksperckie, ale też sekcję przeznaczoną dla szerszego grona odbiorców; uważa, że portal powinien obejmować sekcję poświęconą Partnerstwu Wschodniemu, gromadzącą informacje na temat inicjatyw, które są obecnie rozrzucone po różnych stronach internetowych;
54. wskazuje na potencjał kultury popularnej i edukacji rozrywkowej jako sposobów wyrażania wspólnych wartości ludzkich oraz informowania o polityce UE;
55. podkreśla swoje poparcie dla inicjatyw takich jak bałtycki ośrodek doskonałości mediów w Rydze, Centrum Doskonałości ds. Łączności Strategicznej NATO (NATO StratCom COE) czy centrum doskonałości w ramach sieci upowszechniania wiedzy o radykalizacji postaw; podkreśla potrzebę wykorzystania wyników ich prac i analiz oraz wzmocnienia zdolności analitycznych na wszystkich szczeblach; wzywa Komisję i państwa członkowskie do inicjowania podobnych projektów, organizowania szkoleń dla dziennikarzy, wspierania niezależnych ośrodków medialnych i pluralizmu mediów, zachęcania do tworzenia sieci i współpracy między środkami przekazu a ośrodkami analitycznymi oraz wymiany sprawdzonych rozwiązań i informacji w tych dziedzinach;
56. potępia systematyczne represje wobec niezależnych mediów, dziennikarzy i działaczy społeczeństwa obywatelskiego w Rosji i na okupowanych terytoriach, w tym na Krymie od czasu jego nielegalnej aneksji; podkreśla, że od 1999 r. wielu dziennikarzy zostało zabitych, zaginęło bez śladu lub zostali oni aresztowani w Rosji; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia ochrony dziennikarzy w Rosji i w sąsiedztwie UE oraz do wspierania społeczeństwa obywatelskiego w Rosji i inwestowania w bezpośrednie kontakty międzyludzkie; wzywa do natychmiastowego uwolnienia dziennikarzy; zauważa, że UE zacieśnia stosunki ze swoimi wschodnimi partnerami i innymi sąsiadami, a także prowadzi otwarte kanały komunikacji z Rosją; uznaje, że główną przeszkodą dla rosyjskich kampanii dezinformacyjnych byłoby istnienie niezależnych i wolnych środków przekazu w samej Rosji; uważa, że osiągnięcie takiej sytuacji powinno być celem UE; wzywa do zwrócenia szczególnej uwagi i przeznaczenia wystarczających zasobów na pluralizm mediów, lokalne media, dziennikarstwo śledcze oraz media obcojęzyczne, zwłaszcza w języku rosyjskim, arabskim, perskim, tureckim i urdu, a także w innych językach, którymi posługują się społeczności narażone na propagandę;
57. wspiera kampanie informacyjne prowadzone przez właściwe podmioty w Syrii, Iraku i w regionie Bliskiego Wschodu (a także w państwach pochodzenia zagranicznych bojowników) mające na celu dyskredytację ideologii ISIL/Daish, ujawnianie przypadków łamania praw człowieka oraz przeciwdziałanie brutalnemu ekstremizmowi i nawoływaniu do nienawiści w odniesieniu do innych grup tego regionu; wzywa UE i jej państwa członkowskie, by w ramach dialogu z krajami Bliskiego Wschodu i Afryki Północnej podkreślały, że dobre zarządzanie, odpowiedzialność, przejrzystość,

praworządność i poszanowanie praw człowieka są warunkiem koniecznym do ochrony społeczeństwa przed rozprzestrzenianiem się nietolerancyjnych i agresywnych ideologii, które stanowią inspirację dla organizacji terrorystycznych takich jak ISIL/Daisz i Al-Kaida; w świetle rosnącego zagrożenia terrorystycznego ze strony ISIL/Daisz oraz innych międzynarodowych organizacji terrorystycznych podkreśla potrzebę wzmocnienia współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa z krajami, które mają szerokie doświadczenie w zwalczaniu terroryzmu;

58. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel oraz Radę, by potwierdziły pełne poparcie UE dla trwającego procesu wdrażania i wsparły finansowo realizację zaleceń przedstawionych w „Studium wykonalności dotyczącym rosyjskojęzycznych inicjatyw medialnych w ramach Partnerstwa Wschodniego i poza nim”, które zostało przeprowadzone przez Europejski Fundusz na rzecz Demokracji w 2015 r.;

o

o o

59. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, państwom członkowskim, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, ESDZ oraz NATO.